

Από την Κέρκυρα στο Ναύπλιο για την μνήμη του Πρώτου Κυβερνήτη

/ [Επικαιρότητα](#)

Μια ομάδα Κερκυραίων απλών πολιτών που βρίσκονται εκδρομή στο Ναύπλιο θέλησαν να αποτίσουν φόρο τιμής στον Πρώτο Κυβερνήτη της χώρας Ιωάννη Καποδίστρια.

Ο κ. Ιωσήφ Βερνάρδης με γκρουπ φίλων του γραφείου του στην Κέρκυρα επισκέφθηκαν το **Ναύπλιο** για να τιμήσουν την επέτειο της δολοφονίας του Ι. Καποδίστρια. Το πρωί της Κυριακής 26 Σεπτεμβρίου επισκέφθηκαν τον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Γεωργίου και τον Ναό του Αγίου Σπυρίδωνα, εκεί που άφησε την τελευταία του πνοή ο Μεγάλος Έλληνας Πολιτικός από τα φονικά βόλια των Μαυρομιχαλέων. Στη συνέχεια κατέθεσαν στεφάνι στον Ανδριάντα του **Πρώτου Κυβερνήτη** στην ομώνυμη πλατεία του Ναυπλίου και έψαλλαν όλοι μαζί τον Εθνικό μας ύμνο.

Το χρονικό της δολοφονίας

Το ημερολόγιο γράφει Κυριακή 27 Σεπτεμβρίου του 1831 και ο πρώτος κυβερνήτης της Ελληνικής Πολιτείας, Ιωάννης Καποδίστριας ετοιμάζεται να πάει στην εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνα για την πρωινή λειτουργία, συνοδευόμενος από την ασφάλειά του. Ο 31χρονος Γεώργιος Κοζώνης, που έχει χάσει το χέρι του στον Εθνοαπελευθερωτικό αγώνα, ανήκει σε αυτήν όπως και ο οπλίτης Δημήτριος Λεωνίδης, που είχε προστεθεί πρόσφατα. Ξεκινούν με τα πόδια για τον ναό του Αγίου Σπυρίδωνα και όσο πλησιάζουν, τόσο πιο κοντά βρίσκεται στο θάνατο ο Ιωάννης Καποδίστριας, που σε λίγη ώρα θα κείτεται νεκρός. Στην διαδρομή προς τον ναό συναντιούνται τυχαία με τον Κωνσταντίνο Μαυρομιχάλη όπως και με τον ανιψιό του Γιώργη, που έχουν αποφασίσει να κόψουν το νήμα της ζωής του κυβερνήτη, καθώς αφενός ήταν εκείνος που κατέπνιξε η στάση που οργάνωναν στη Μάνη κατά της επίσημης ελληνικής κυβέρνησης και αφετέρου είχε στείλει στην φυλακή τον γενάρχη της οικογένειας, Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη. Ούν τους δολοφόνους Η διαμάχη Μαυρομιχαλαίων, που αποτελούσαν φεουδάρχες της Μάνης με ισχυρή δύναμη, με τον Ιωάννη Καποδίστρια ήταν γνωστή σε ολόκληρο το Ναύπλιο.

Κοινό μυστικό αποτελούσε μάλιστα, το γεγονός ότι πίσω από τους Μαυρομιχαλαίους κρύβονταν δύο εκ των τριών «προστάτιδων δυνάμεων», η Αγγλία και η Γαλλία εν αντιθέσει με Η διαμάχη ξεκινά από το έτος του 1830 όταν ο Ιωάννης Καποδίστριας επιχειρεί να αφαιρέσει τα προνόμια από τους δασμούς και τη φορολογία που απολάμβαναν πολλοί Μανιάτες, από την περίοδο της Τουρκοκρατίας.

Τον Απρίλιο του ίδιου έτους οι Μαυρομιχαλαίοι συγκροτούν παράτυπη Προσωρινή (Διοικητική) Επιτροπή και τρέπουν σε φυγή του κυβερνητικούς υπαλλήλους που έχουν μεταβεί στην Μάνη για την συλλογή φόρων ενώ στο μεταξύ αρπάζουν τις προσόδους του τοπικού τελωνείου. Την Ρωσία, που στήριζε τον κυβερνήτη.

Τον Δεκέμβριο ξεσπούν ταραχές στο Λιμένι, οπότε και διώχνεται βιαίως ο έκτακτος Επίτροπος (νομάρχης) Κάτω Μεσσηνίας, Ιάκωβος Κορνήλιος και οι

στασιαστές σχεδιάζουν πια να ανατρέψουν τον Ιωάννη Καποδίστρια.

Ο κυβερνήτης μην έχοντας άλλη επιλογή, συγκρούεται ανοιχτά με τους Μανιάτες. Στις 23 Ιανουαρίου 1831 συλλαμβάνει τον γενάρχη τους, τον 66χρονο Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη και ρίχνεται σε ένα κελί στο Ιτς - Καλέ (Ακροναυπλία) και ακόμα και οι παρακλήσεις της 90χρονης Τελικά οι προσπάθειες των Μαυρομιχαλαίων δεν πέφτουν όλες στο κενό και το ραντεβού για να συζητήσουν τα δύο μέτωπα για την αποκλιμάκωση της έντασης κλείστηκε για τις 26 Σεπτεμβρίου στην οικία του κυβερνήτη.

Η συνάντηση όμως αυτή έμελλε να μην πραγματοποιηθεί ποτέ.

Αυτό καθώς ο πολύπειρος πολιτικός είδε ένα βρετανικό δημοσίευμα το ίδιο πρωί, που κατέκρινε την πολιτική του και οργισμένος δεν δέχθηκε να τον συναντήσει. Η μητέρα του φυλακισμένου για απελευθέρωση πέφτουν στο κενό.

Ο γενάρχης ένιωθε βαθιά ταπεινωμένος, καθώς θεώρησε ότι τον διαπομπεύουν, κυκλοφορώντας τον στα σοκάκια του Ναυπλίου σιδηροδέσμιος και αυτό δεν μπορούσε να το αφήσει να περάσει έτσι. Ζήτησε λοιπόν από τους φύλακες να περάσουν μπροστά την οικία του και εκείνοι δεν του χάλασαν χατίρι.

Φτάνοντας έξω από το σπίτι του φωνάζει τρέμοντας από οργή: «Γεια σας μωρέ 'σεις παιδιά». Ο γιος και ο αδελφός του αναγνωρίζοντας την φωνή πετιούνται έξω και τον ρωτούν «Τι κάνεις» για να τους απαντήσει «Να, τα βλέπετε».

Με την φράση αυτή το μήνυμα είχε σταλεί και το σχέδιο της δολοφονίας ήταν στα σπάργανα. Οι δολοφόνοι του θα μπορούσαν να σκοτώσουν νωρίτερα τον Ιωάννη Καποδίστρια και συγκεκριμένα την στιγμή που τον πρωτοσυνάντησαν τυχαία στο δρόμο.

Άξιο απορίας παραμένει ακόμα και σήμερα η αιτία γιατί οι δολοφόνοι επέλεξαν να σκοτώσουν τον κυβερνήτη στο κατώφλι του ναού του Αγίου Σπυρίδωνα, μιας και το σημείο ήταν γεμάτο κόσμο και άρα αυτόπτες μάρτυρες.

Όπως και να έχει, στήνουν καρτέρι στην είσοδο, ο Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης στέκεται δεξιά της πόρτας και ο νεαρός Γιωργής λίγο πιο μέσα.

Σύμφωνα με την πληθώρα των καταθέσεων, που ακολούθησαν της δολοφονίας του Ιωάννη Καποδίστρια, προκύπτει ότι εκείνη την στιγμή βρισκόντουσαν στο σημείο τα δύο άτομα που είχαν επιφορτιστεί με την επιτήρηση των Μαυρομιχαλαίων για λογαριασμό της πολιτείας (ώστε να μην προχωρήσουν σε κάποια έκνομη πράξη αλλά και να προστατευθούν από κάποια επίθεση), ένας λοχαγός με το επώνυμο

Κουτσιαφόπουλος που εκείνη την ώρα πήγαινε σπίτι του, ένας άγνωστος νέος και ένα ζητιάνος, πράγμα ασυνήθιστο για την ώρα εκείνη.

Ερωτηματικό που ακόμα και σήμερα δεν έχει απαντηθεί είναι γιατί δεν κλήθηκε ποτέ στο δικαστήριο οφτάνοντας στην εκκλησία ο κυβερνήτης είδε τους Μαυρομιχαλαίους και τaráχτηκε, δεν πίστεψε όμως ότι δεν προέβαιναν σε μια τέτοια ενέργεια.

Σε όσους τον συμβούλευαν να προσέχει, απαντούσε ότι «εάν οι Μαυρομιχαλαίοι θέλουν να με δολοφονήσουν ας με δολοφονήσουν. Τόσο το χειρότερον δι' αυτούς. Θα έλθω κάποτε η μέρα κατά την οποία οι Έλληνες θα εννοήσουν την σημασίαν της θυσίας μου». Ζητιάνος, αΟ κυβερνήτης βγάζει το καπέλο του και τότε ο Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης τον αρπάζει από το αριστερό χέρι και τον πυροβολεί στην βάση του κρανίου. Ταυτόχρονα ο νεαρός Γιώργης τον μαχαιρώνει στα δεξιά της βουβωνικής χώρας.

Ο Καραγιάννης, που είχε «αλλάξει στρατόπεδο» αντί να πέσει κάτω πάνω τους, πυροβολεί τον κυβερνήτη αλλά αστοχεί. Η σφαίρα του βρίσκεται ακόμη και σήμερα σφηνωμένη στην δεξιά πλευρά της εισόδου του ναού, οπού μπορεί να την δει κάθε επισκέπτης.

Λιντσάρισμα μέχρι θανάτου και ήταν αυτόπτης μάρτυρας της δολοφονίας.

Ο Ιωάννης Καποδίστριας σωριάζεται νεκρός, δίχως να προλάβει να πει λέξη ενώ ο μονόχειρας σωματοφύλακός του τον αφήνει να πέσει μαλακά στο έδαφος και κυνηγά τους φονιάδες του.

Πυροβολεί τον Κωνσταντίνο Μαυρομιχάλη και τον βόλι τον βρίσκει στην πλάτη ξυστά. Την «χαριστική» βολή ρίχνει ο στρατηγός Φωτομάρας ενώ ακολουθεί το οργισμένο πλήθοςλίγα λεπτά αργότερα αφήνει την τελευταία του πνοή, το πλήθος όμως εξακολουθεί οργισμένο να τον χτυπά και τον σέρνει μέχρι την πλατεία του Πλάτανουκαι κατόπιν τον ρίχνει από τα ψηλά τείχη του φρουρίου στη θάλασσα.ς που τον χτυπά με μανία σε όλο του το σώμα.

STUDIO B&G
MINOYICHTHE - PIZIZIAZ

ΦΩΤΟ: STUDIO B&G ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - Γ.ΡΑΣΣΙΑΣ